

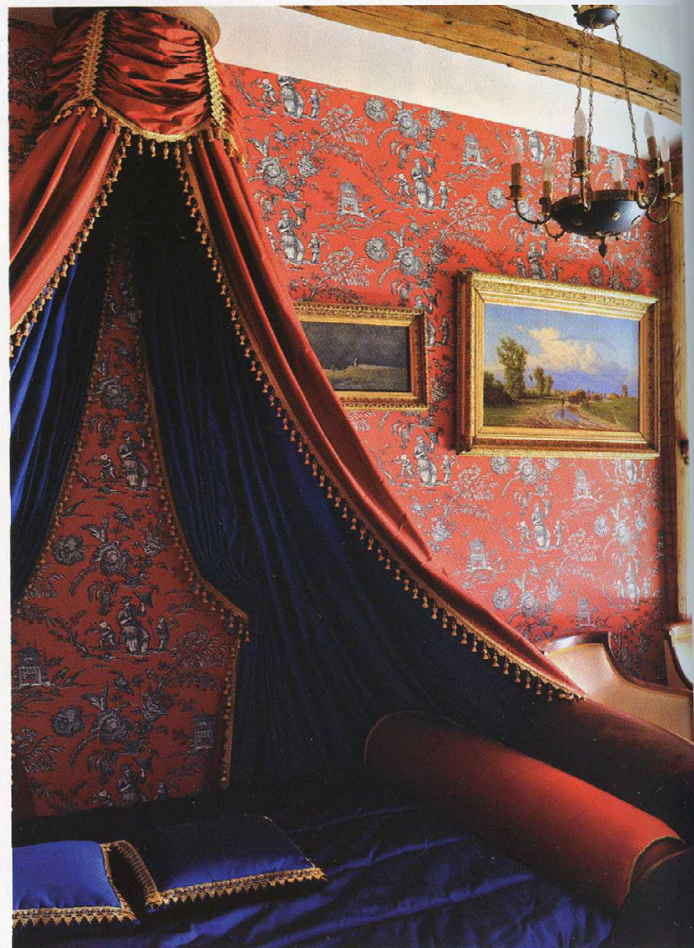
LĀDĪTE AR NOSLĒPUMU

Tukuma rajonā netālu no Pūres atrodas Kukšu muiža – viens no labākajiem viesu namiem Latvijā. Jau ienākot namā, pārņem sajūta, kas esi atbraucis pacie-
moties pie sava aristokrātiskā tēvoča, nevis pārļai-
st nakti viesnīcā. Teksts **Agnes Rudzite**, foto **Andrejs Nīkiforovs**

Ipašums pieder vācu biznesmenim Danielam Jānam, kas ir viesnīcu biznesa speciālists un šajā nozarē strādājis Vācijā, Šveicē un pat Āfrikā. Latvijā viņš ieradās 1991. gadā, lai šeit atvērtu pirmo viesnīcu ar Rietumu servisa standartiem – *Hotel de Rome*. Pamatīgi iekārtojies Rīgā uz dzīvi, Daniels nolēma iegādāties namu ārpus pilsētas. Tā kā viņš aktīvi interesējās par Latvijas kultūras mantojumu, pirmām kārtām sāka pētīt vietējās pils un muižas. Kukšu muižā Daniels iemīlējās no pirmā acu skatiena, kaut arī šī pamestā muiža dzirnavu ezera krastā faktiski nemaz neizskatījās pēc muižas, drīzāk pēc grausta. Lai arī šai senajai ēkai pie-

šķirts arhitektūras pieminekļa statuss, tajā bijis gan kolhoza kultūras nams, gan skola, slimnīca, pasts, noliktava, un pēc tā visa šī ēka vismazāk atgādināja baltvācu aristokrātu fon Betiheru ģimenes muižu, kuriem tā bija piederējusi XX gadsimta 20. gados. Tomēr ēkas nožēlojamais stāvoklis Danielu itin nemaz nesarūgtināja: «Vienkārši ir jāpiemīt iztēlei, lai iedomātos, par kādu konfekti var pārvērsties šis grausts.»

Restaurēšanai nepieciešamos materiālus Daniels sāka meklēt arhīvos, tomēr nekādi dokumenti par muižu netika atrasti. Vienīgais, ko izdevies uziet – testamentu, kurā bija pieminēti istabu nosaukumi un tas, ka tās bijušas iekārtotas ar ampīra stila sarkankoka mēbeļiem. Tad Daniels nolēma no jauna radīt interjeru pēc saviem ieskatiem un uzaicināja labākos restaurēšanas speciālistus. Darbu konsultants bija Rundāles pils muzeja direktors Imants Lancmanis.

Zem 12 apmetuma kārtām tika atrasti gleznojumi, kas liecināja par ēkas seno greznību. Līdz ar tiem izdevās atjaunot arī XVIII gadsimta otrajā pusē darinātās durvis un krāsnis ar XIX gadsimta sākuma krāsns podiņiem. Turklāt pašam Danielam tobrīd jau piederēja nopietna antikvāru mēbeļu kolekcija, pamatā krievu ampīra un bīdermeijera stilā, kā arī iespaidīga (vairāk nekā 500) gleznu kolekcija. Tāpēc nebija grūti iekārtot daudzās istabas. Starp citu, kolekcionēt antikvariātu uzņēmējs sāka, tieši dzīvodams Latvijā: 90. gados šeit nopirkt antikvāras mantas bija daudz vienkāršāk un vieglāk nekā, piemēram, pasūtīt mēbeles no veikala *IKEA*. Ar laiku šī nodarbe pārvērtās par kaislīgu aizraušanos: Daniels kļuva par pastāvīgu

izsoļu klientu, sāka apgūt speciālo literatūru un galu galā kļuva par īstu ekspertu.

Kukšu muiža no ārpuses izskatās diezgan lakoniski, bet iekšienē ir gluži kā lādīte, kas slēpj negaidītus dārgumus. Interjers ir eklektisks, taču pēc tāda stilu sajaukuma pašreizējais muižas īpašnieks tiecies apzināti. Viņš rūpīgi

veidojis ģimenes īpašuma gaisotni, kurā dzīvojusi ne viena vien paaudze un kur nama iekārtojums liecina par modes, gaumes un tikumu maiņu. Pirmajā stāvā istabu anfilādē iekārtota medību istaba, bibliotēka, konjaka istaba, ziemas dārzs, tējas istaba un dāmu buduārs krievu ampīra stilā. Otrajā stāvā – ekskluzīvas istabas viesiem, katra no tām ir unikāla: austrumu, romantiskā, dzejnieku istaba, Lāčplēša istaba.

Restaurēšanas darbi ilga septiņus gadus. Darbu gaitā Daniels saprata, ka nams kļuvis pārāk plašs, lai tur dzīvotu viens cilvēks, un nolēma to iekārtot kā luksusa viesu namu – tādi ir īpaši populāri Anglijā un Skotijā. Bez unikālajiem interjeriem šeit ir ļoti mājīga gaisotne. Siltajā laikā brokastis tiek klātas ezera krastā. Ēdienkartē – lauku biezpiens ar meža mellenēm, tikko ceptas smalkmaizītes un mājas ievārījums. Ziemā viesi tiek izklaidēti ar vizināšanos ragavās un zemledus makšķerēšanu. Bet vasarā šeit var vienkārši baudīt mierpilno klusumu, putnu dziedāšanu un uzstājīgo gulbju ģimenes kliegšanu, kad tā dodas no ezera taisnā ceļā uz muižas namu, lai saņemtu barību no viesnīcas iemītņieku rokām. ●

